

*Wijziging van de Algemene Kinderbijslagwet en van de
Kinderbijslagwet voor loontrekkenden
(opheffing inkomensgrens)*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Het ontwerp voor een algemene kinderbijslagverzekering, zoals dat destijds bij de Staten-Generaal werd ingediend, kende in navolging van de beide andere volksverzekeringen, de algemene ouderdomsverzekering en de algemene weduwen- en wezenverzekering, geen inkomensgrens. Gezien de bezwaren, welke daartegen bij de behandeling van het ontwerp in de Tweede Kamer werden aangevoerd, heeft de ondergetekende bij nota van wijziging voorgesteld de niet-loonarbeiders, wier inkomen meer dan f 12 000 per jaar bedraagt, niet voor kinderbijslag in aanmerking te doen komen, welk bedrag bij amendement tot f 14 000 werd verhoogd.

De ondergetekende moge in herinnering brengen, dat hij destijds duidelijk tot uitdrukking heeft gebracht, dat het wetsontwerp voor hem niet de meest ideale regeling van de kinderbijslag in ons land gaf, doch dat het in de gegeven omstandigheden politiek het meest bereikbare inhield. Hij moge in dit verband ook nog verwijzen naar de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, waarin hij heeft gesteld, dat, wanneer men in het oog houdt, dat de belangrijkste doelstelling van het wetsontwerp was, kinderbijslag te introduceren voor de zelfstandigen, en dat verwerping van de in behandeling zijnde regeling tot gevolg zou hebben gehad, dat een kinderbijslagregeling voor de zelfstandigen weer voor geruime tijd op een zijspoor gekomen zou zijn, men zich dan toch in gemoede moest afvragen, wat in sociale zin voor de hand lag. (Gedrukte Stukken, Zitting 1961—1962, stuk nr. 83a, blz. 2, linkerkolom).

Het vraagstuk van de kinderbijslag is een van de punten geweest, welke de aandacht hebben gehad bij de formatie van het huidige Kabinet. In de regeringsverklaring, welke de Minister-President op 31 juli jl. heeft afgelegd, werd onder meer gezegd, dat het streven van de Regering erop is gericht om, met inachtneming van de daarvoor beschikbare mogelijkheden, de regelingen van de kinderbijslag voor de loontrekkenden en die voor de zelfstandigen dichter bij elkaar te brengen, alsmede dat daarmee een begin zou worden gemaakt door te bevorderen dat de in de Algemene Kinderbijslagwet voorkomende inkomensgrens zou worden opgeheven. Het onderhavige ontwerp strekt ertoe de in artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet opgenomen inkomensgrens te doen vervallen.

Hierdoor wordt tegemoet gekomen aan de in de praktijk gebleken bezwaren van velen, die wel ingevolge de bepalingen van de Algemene Kinderbijslagwet premie moeten betalen, doch ondanks het hebben van meer dan twee kinderen geen aanspraak op uitkering hebben.

Het vervallen van de inkomensgrens zal medebrengen, dat het aan kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet uit te keren bedrag zal toenemen. Hiermede rekening houdende, zal het premiepercentage voor de Algemene Kinder-

bijslagwet, hetwelk thans 1,9 bedraagt, met ingang van 1 januari 1964 tot 2 dienen te worden verhoogd.

Gezien het verband van het onderhavige wetsontwerp met het algemene vraagstuk van het dichter bij elkaar brengen van de voor loontrekkenden en niet-loontrekkenden geldende kinderbijslagregelingen moge de ondergetekende de volgende passage uit het — van het regeringsprogram deel uitmakende — Accoord van Wassenaar in herinnering brengen:

„f. Mocht, hetgeen momenteel niet te voorzien is, in de loop van de periode 1963—1967 blijken, dat er ruimte beschikbaar kan worden gesteld voor gedeeltelijke opheffing (bij voorbeeld vanaf het tweede kind) van de discriminatie in de kinderbijslag voor niet-loontrekkenden in verhouding tot die voor loontrekkenden, dan zal daarnaar worden gestreefd. Daarbij zal alsdan mede worden onderzocht, of, en zo ja, in hoeverre bekostiging uit de algemene middelen dient te geschieden.”

De ondergetekende zal de ter zake bestaande mogelijkheden onderzoeken.

Naast de voorgestelde voorzieningen in verband met de opheffing van de inkomensgrens in de Algemene Kinderbijslagwet is in artikel II, onder A, van het onderhavige wetsontwerp nog een wijziging voorgesteld van artikel 21, tweede lid, van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, waaromtrent de ondergetekende het volgende moge opmerken.

Ingevolge het eerste lid van genoemd artikel 21 wordt een volledig kwartaalbedrag aan kinderbijslag toegekend aan degene, die een geheel kwartaal als arbeider heeft gewerkt of zonder te hebben gearbeid in geld vastgesteld loon heeft ontvangen. Het tweede lid van dat artikel bedoelt hierop aan te sluiten door aan degene, die niet aan de voorwaarden in het eerste lid gesteld voldoet, kinderbijslag te verlenen over zoveel dagen van het kwartaal als hij als arbeider heeft gewerkt of zonder te hebben gewerkt in geld vastgesteld loon heeft genoten. Deze opzet komt bij de huidige redactie van de aanhef van het tweede lid van artikel 21 niet voldoende tot zijn recht. Immers wordt daar gesproken van degene, die niet gedurende een geheel kalenderkwartaal arbeider is, terwijl in het eerste lid van artikel 21 niet als eis wordt gesteld de hoedanigheid van het zijn van arbeider, doch van het als arbeider hebben gewerkt.

De voorgestelde wijziging in artikel II, onder A, strekt ertoe de beide genoemde leden geheel op elkaar af te stemmen.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,
G. M. J. VELDKAMP.*